## 38. קורח. צדיק כתמר יפרח.

יש פסוק מוכר לכולנו, (תהלים צב 13): צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח, כלומר, הצדיק פורח כמו עץ התמר. האר״י ז״ל מצביע על כך שסופי התיבות של המילים צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח מרכיבות את השם 'קרח', הנושא העיקרי של פרשתנו.

איך להבין את הרמז הזה, או ליתר דיוק כיצד ייתכן שבפסוק המתאר את הפוטנציאל הפורח של הצדיק טמון רמז לקורח, המייצג לכאורה אדם שרחוק מלהיות צדיק?

אחד ההסברים מתמקד בתיקונו של קורח: למרות המחלוקת, בנפשו של קורח היה ניצוץ של קדושה ופוטנציאל עצום שפרח באחד מצאצאיו, והוא שמואל הנביא שהיה שקול כנגד משה ואהרן. כך כתוב בספר דברי הימים א (ו 22-18): וְאֵלֶּה הָעֹמְדִים וּבְנֵיהֶם מִבְּנֵי הַקְּהָתִי הֵימָן הַמְשֹׁורֵר בֶּן יוֹאֵל בֶּן שְׁמוּאֵל בֶּן אֶלְקָנָה... בֶּן אֶבְיָסָף בֶּן קֹרַח.

בכל אדם, גם במי שנראה רחוק מצדיקות, טמון פוטנציאל עצום לצמיחה ופריחה. סופי התיבות באות לרמוז שגם אדם במצבו של קורח, שנפל מרום מעלתו, עדיין נושא בתוכו את הגרעין של ה- צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח. תפקידנו הוא לממש את הפוטנציאל הזה בצורה חיובית, ולא לתת לו להתבזבז על קנאה ומחלוקת.

פירוש אחר הוא שגם מתוך דבר שנראה רע כמו מחלוקת, עשוי לצאת בסוף העניין, דבר טוב ומתוק, כמו שאנחנו אומרים בתפילה 'בעל מלחמות, זורע צדקות', ומעז יצא מתוק.

בסופו של דבר, הרמז הזה מצביע על דמותו של קורח, על המחלוקת, על הפוטנציאל האנושי ועל תיקון הנשמות בעולם. זה מראה שגם בתוך דברים שנראים שליליים, יש תמיד ניצוץ של קדושה שחייב להתגלות בעתיד.